બનામે ખુદા.

ધી ન્યુ શાઇનીંગ સ્ટાર થીએટ્રીકલ કંપની

હુરે-અરબ.

નાટકમાં ગવાતાં ગાયનો.

છપાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર

કંપનીના માલેક લેડી રાણુ બાઈ.

નાટક રચનાર

મુનશી. મોહમદ અબદુલ અજીજ નાઇક, લખનવી

કરાચી શહેર-નેપીયર રોડ.

આવૃતી ૧ લી. પ્રત ૧૦૦૦.

કરાચી સીટી બંદર રોડ પર આવેલા "મનોહર" પ્રેસમાં

નરભેસંકર જગજીવન દવેએ છાપ્યાં.

કીંમત બે આના.

તખ્તયે નાટક.

શમ્માસ—શીનીશાન કોમ કા મઝહબી પેશવા ઓસીરીસ [illegible]તા કા

બાદશાહ—ટાયર શહેર કા આદીલ બાદશાહ પુજારી

હસમીર—ટાયર શહેર કા જનરલ

નાસેહ—જનરલ હસમીર કા બેટા હકપરસ્ત બાદશાહેઝાદી ફ્યાલીસ્ટા કા

ઇમદાદ—આબીદ કા પાલક બેટા શૌહર

જુમ્બક—શમ્માસ કા ગુલામ હકપરસ્ત આબેદા કા તરફદાર

મીરઝા અલ્લી—એક શક્કી મીઝાજ કા રઈસ, ગુલનાર નં. ૨ કા શૌહર

અય્યાર—એક અમીરઝાદા ગુલનાર નં. ૧ કા શૌહર

ગુલરૂ—અય્યાર કા નોકર, શબનમ કા આશક

બબ્બન—મીરઝા કા નોકર

ડાક્ટર, પહેલવાન, અરબ, સોદાગર, સીપાહી, જલ્લાદ,

બાગી, પુજારી વગેરે વગેરે.

આબીદા—મુલ્કે અરબસ્તાન કી નેક ખુદાપરસ્ત ઓરત

ફ્યાલીસ્ટા—શાહ ટાયર કી દુખ્તર નાસેહકી આશક, આબીદાકી

આદીના } શમ્માસ કી તાલીમ પાતી લડકીયાં તરફદાર
હમીરા }

ગુલનાર (નં. ૧)—અય્યાર કી બીવી

ગુલનાર (નં. ૨)—મીરઝાં કી બીવી

શબનમ, નવેલી, સહેલીયાં રામીશગર વગેરે વગેરે

દીબાચો.

ઇસવી સન પુર્વે ૧૨૫૨ એટલે આજથી ૩૧૬૫ વરસ આગમચ અરબસ્તાનના પુર્વ કીનારા પર ફીનીશીયન આમાલેકાઇટઝ, મોઅબાઇટઝ, મીડીયાનાઇટઝ, વીગેરે લોકોનાં ટોળાં વસતાં હતાં; તેઓ પોતાના દેવતા તરીકે બાલ મલકારેથ (God of Fire અગ્ની દેવતા) બાલ આમીન (Son God સુર્ય દેવતા), બાલ ઝેબુબ (God of Flies પક્ષીઓનો દેવતા), બાલ થમુઝ (God of Spring વસંત દેવતા), વીગેરેને માનતા હતા, પણ સઉમા તેઓ ઓસીરીસ (God of all Gods દેવતાનો દેવતા), ને (ઓસીરીસને માનનારાઓ મીસર દેશમા તેઓની આગમચ છસ્સો વરસ પહેલાં થઇ ગયા હતા) તેઓ સઉથી વડો લેખતા હતા.

આ કોમોમાં ફીનીશીયન લોકો સઉથી વધારે બલવાન થઇ પડયા હતા અને તેઓએ પોતાનું રાજ્ય સ્થાપન કરી રાજધાની તરીકે દરીયા કીનારાપર ટાયર શહેર વસાવ્યું હતું. આજે પણ તેઓ માંનો (Hiram King of Tyre) શાહ હીરામ ઇતીહાસ પ્રસિદ્ધ થઇ ગયો છે.

જ્યરે અરબસ્તાનના પુર્વ કીનારાપર ફીનીશીયન લોકેનો રાજ અમલ હતો ત્યરે અરબસ્તાનના વચલાં રેતીના મેદાનોમાં અનેક પંથના લોકો બસો પાનસોંના

ટોળામાં મળી વસતા હતા. પણ તેઓ દેવતા તરીકે કુદરત જગતનો ઉત્પન્ન કરનાર એક ઇશ્વરને માનતા હતા. ટુંકમાં એટલુંજ કે તેઓ ખુદાપરસ્ત હતા.

તેઓ માંનો એક ટોળો વેપાર અર્થે એક સમએ દરીયા મારગે ફીનીશીયા તરફ જતો હતો પણ રસ્તામાં તુફાન નડવાથી તેઓનો નાશ થઇ ગયો હતો અને જે છુટાં છવાયાં માણસો તુફાનમાંથી બચી જઇ ટાયર શહેરના કીનારે આવી પડ્યા હતા તેઓમાં ઇશ્વરની અખંડ સેવા કરનારી (ખુદાપરસ્ત) જવાન બાનુ કે જેનું નામ આબીદા હતું તે પોતાના પાલક દીકરા ઇમદાદ સાથે બચી જવા પામી હતી

જ્યારે રાજાને આ બાબદની ખબર પડી ત્યારે અરબસ્તાનથી વેપાર અર્થે આવેલો કાફલો બેશક દોલતમંદ હોવો જોઇએ એમ જાણી પોતાના સીપેહસાલારના બહાદર દીકરા નાસેહને લડાયક માણસો સાથે તેઓને લુંટી લઇ કેદ કરવા મોકલાવી દીધો અને નાસેહ શાહના હોકમ પ્રમાણે તે જગ્યાએ આવી પહોચ્યો.

અહીંથી નાટકની શરૂઆત થાય છે.

બનામે ખુદા.

હુરે–અરબ

નાટક કે ગાયનો.

કાફલે વાલે સબ 1

પાક પરવરદીગાર ટાર બીપતા તેરી જુદી શાન ખુદી
જગવાલીરે —પાક પરવર૦
બારી તઆલા તું હયે આલા રંજો ગમકા મીટાને વાલારે
આન બાન સબ તોહે સોહાવે સીફત જગત તેરી આલીરે—
પાક પરવર૦
રંજો મહનમે ચયન અમનરો હરદમ તેરી રયન દીનમે
કુદરતરહમત તેરી સમાઈ જગકે ચમનકા તુહી માલીરે—
પાક પરવરદીગાર૦

આબીદા ૨

સુમરૂં જીયાસે તોહે બારી તુ હયે જન્નો ઇન્સકા
પાલનહારા— સુમરૂં જીયા૦
તું હયે માલીક અરજો સમાકા રૂપ અનુપ સબ તેરા
દીખત હયે તુ હયે મેહેરબાન જગત પ્યારા—સુમરૂં
પાક જાન હયે તેરી સીફાત જાઇક નીત તેરા
નામ જપત હય તેરા જગતમે સબ ચમકારા—સુમરૂં

દરબારી સબ— ૩

સજત હયે તોહે શાહાનુરે ઇકબાલ જાહો જલાલ
સીફત તોરી કરત સદા શામ સુબ સારે જગમે
તેરાહી રાજ ઉતર, દખન ચમકે તાજ પુરબ, પચ્છમ
નોબત નીત જગત બજત- શામ સુબ્હ—સારે જગમે—સ.

રામીશગર— ૪

હાં શરમાસ આયે સારે શાદમાં હયે........
...હમપે મેહરબાન હયે વો નેક શાન

સરકો ઝુકાયેંગે આંખે બીછાયેંગે હમ
સરવર ખરતર આયે યહાં—હાં શમ્માસ.
તશરીફ લાતે હૈ'યે જલવા ફરમાતે હૈ'યે
કીસમત ચમકાતે હૈ'યે—હાં શમ્માસ
રૂમઝુમ કરે સબ હમધુમ હમ હરદમ પગ ચુમ ચુમ
હુયે અખતર ચમકા આલમ દમકા જહાનમે
રહમતકા, ગુમાન હુયે ઇશારતકા, નીશાન હુયે
અજમતકા—હાશમ્માસ.

આબીદા— ૫

નીગહદારે જહાં તુ હુયે મકીને લામકાં તુ હુયે
અનીસે ઇન્સ જા તુ હુયે અયા તુ હુયે નીહા તુ હુયે
તુહી શાહીદ તુહી મશહુદ આશક તુ તુહી માશૂક.
કીરીશમા સાજીયે ગુલ તુ હુયે બુલબુલકી ફુગાં તુ હુયે
અપને મૌલાકી મયે જોગન બની
જોગન બની બીરાગન બનીરે જોગન બની
નામકા ઉસકે હું માલા મયેં જપતી
જલતા હુયે જીસકા હરજા, વોહી સબકા ધની
સબકા ધની વોહી રબ હુયે ગનીરે રબ હુયે ગની

દોહા.

વાકી આસ ન છોડીયા રખીયો મનકો માર
દુ:ખસે સુખ મત મોડીયો નીરગુન હુયે કીરતાર
અપને ગોલાકી જોગન

રાંમીશગર— ૬

સખી આવો આવો ગાવોરી, કદમજમે રંગ ઉડે
બાજાયેં મધુર બન્સરી—સખી આવો
કરેં કરેં શાદીકી ખુશીયાં
રહેં રહેં ખુશીયોંકી ઘડીયાં, બેગુમાં—બંન્સરી.

ખીલીં ખીલીં સહેરેકી કલીયાં
ભરે ભરે ફુલોંકી ડલીયાં, બેગુમાં—બ'ન્મરી

આબીદા— ૭

મગરૂર હોને વાલે આમીર મેં રોને વાલે
યે પેશ હસ્તી હોગી પસ્તી કયા હૈ હસ્તી મૌત
હુયે હસ્તી જાન—મગરૂર
સુલતાં હુવા તો કયા ભલા હૈ આમીરશા
એક દીન કબ્ર બેઇમન બન-બદગુમાન બન
ઓ નામ ખોનેવાલે ઇજત ડુબાનેવાલે—મગરૂરી.

અઇયાર— ૮

હુયે' કયા જાદુ ડાલે તેરે નયના મતવાલે

ગુલનાર—(૨)

દીનરતીયા મીલ છબીયાં મેય સજના બલ જાઉં-હુયે કયા.

અઇઆર—

બાલે જોબનપર પ્યારી ફુબનપર તન મન મેરા બલજાયે

ગુલનાર—(૨)

મેય' હું પ્યારે તો પે વારી

અઇયાર—

અમન ચમન સુખ પાયે

ગુલનાર—

નયનવા બાલે સંભાલે કાતીલ હુયે' નીરાલે

ગુલનાર— ૯

શાદમાં જાઓ જાઓ દીલદાર આઓ મોરે છેલ
ડારૂં તોરે ગલબઇયાંરે સઇયાં બલજાઇયાં....જાઓ.

અઇયાર—

ખુશ રહના મેરી જાન મયે' હોતા હું રવાના (૪ મ ર)
સોજે ગમે ફુરકતસે કહીં જી ન જલાના (૪ બાર)

ગુલનાર—

વા રંગના મુઝે યાદ .. કહીં ભુલ ન જાના (૪ બાર)
જુ ંપુસ્ત દીખાતે હો યુંહી રૂખભી દીખાના (૪ બાર)
આઓ મેરે

ગુલનાર - (૨)   ૧૦

કહો મરદોં પે કયા એતેબાર આયે રાહ ચલતી મુઈ
પેજો પ્યાર આયે

કીસપે હુયે લટ્ટુ રહુજાની ખટ્ટુ
બુડહે બુઢ્ઢે કો સુંબુખાર આયે—કહો
મેલકાઓં મે ઝુડા લુંગી મયં દામન અપના
મુફ્ત બરબાદ કરૂં કીસલીયે જોબન અપના
ગાન દીન ક્યું નજહીં દરકસે તન મન અપના
ઘર બસાને કે લીયે આતી હુયે સૌતન અપના
મેરી ઘરમેં સુવેકે પયજાર આયે—કહો.

બીજ્જા—   ૧૧

હાય હય કયસા યહ સીતમ સીતમ સીતમ સર પર પડા
નગર નગર દહલતા ઈધર ઉધર ઉછલતા
હાય બબા વાય દાદા તનસે દમ હય નીકલતા
નીડર નીડર ખતર નકર નગર ડગર હુય ચલતા
યહ તમામ લે પયામ હરએક ઈધર મગલતા—હાય૦
તોબા તોબા તોબા કયસી યહ બતીતાં
છલકી ઘતીયાં કરત રહત દીનન રતીયાં
દમ મેં દમ ન રહત સકત ઈન્સે હારા હારા યા ખુદા—હાય૦

આબીદા   ૧૨

જીન્દગી બરબાદ કી બુલબુલકી કયા સઈયાદને
બન્દ પીન્જરે મેં કીયા પર તોડકે જલ્લાદને
કીસ મુજી કાતીલ જાલીમકે ફન્દમેં ફંસી મેયં આન
કોઈ ચારા નહીં કોઈ ચારા નહીં અબ મુશકીલ કર આસના

નહીં ચયન પડે નીર નયન બહે મારે ગમકી સુને કૌન
બચન ભરે.

કોઇ ગયબસે ભેજ ફીરીશ્તા ખુદા
મુઝે કયદસે આકે આઝાદ કરે
ટુટી ગુરબત પુટી કીસમત રબ મુશકીલ કર આસાન

અય્યાર— ૧૩

મુઝે માલુમ કયા થા તુ બેવફા હયે કાતીલ

સલરૂ—

મયે ભી સમઝા કહુ થા તુ પુર જફા હયે ઝ જાલીલ

ગુલનાર—

જા બેમુરવત તુઝે અબસે અપની ચોડી ચોટી મેં વારૂ

શાબજામ—

જા જાની ખટ હુ કહીં બેચ લટકુ સુરતપે મયેં ઝાડુ મારૂં

ગુલનાર—

દોનો હયેં ખચ્ચર આકા ઔર નોકર

અય્યાર - માલુમ કયા.

સબપુજારી— ૧૪

કયસી યેહ પ્યારી અજમત હયેં, સુરત દેખો
કયસી પુરનુર હયે ઔર આલીશાન
તાઅતમે હયે હરબંદા કયું કર ન લાયેં હુમ ઇમાન
હયે શાન કયાહી બાલા, તાબે હયે સબ અદના આલા
સારે જહા મેં બડી આન બાન.

ડ્રૉપ.

શમીશાગર— ૧૫

શાહી કાયમ દાયમ આલી સુલતાં હયે તુ જી શાન
કદીમ હકીમ ચમકત દમકત અજમત શૌકત
શાહો ખંદાં હો હુરઆન, હરજા તેરી હયે સરદારી—શાહી.

શેઅર.

કયા પાસે અદમ હમને તુમ્હારા ન કીયા
તાઅતસે કીસી રોજ કીનારા ન કીયા
ખુદ્દામકો હરવકત હો આગોશસે હવ કામ
સરતાબી કાભી જુરમ ગવારા ન કીયા
ઝુકત ઝુકત તેરે નરનારી બારી બારી જાયે હમ વારી,
અલમ આર જગમે ઘુલી તેરી ફુલવારી
ફુલો કે સંગ સોહત રંગ ગાવત ગુન જગત સારી
શાહી.

કવાલી સ્ત્રી— ૧૬

હારે મનવાકો મયે ગુઇયા બનાયે લઈ.
હાંરે મોરે જ્યા હીયાંગે સમાયે ગઇ.
બાકિ બાઉ રહ્યું કઠન મે જો માહન કરકે જતનવા,
અબતો મયં હાની બનાયે કે છુડાય કે મયે લાઉં અબી.

દોહા

બંધન સે મયેં વા કો છુડાકિ અયસો કરત ઉપાય
અયે બસી નયનન મેં મોરે વાકે બચન હય ભાયે,
અબ તો મયે ઠાન લઇ હરદમ હવે ધ્યાન યહી
ચલને કો તૈયાર ભઇવાકો મય ગુઇયા.

મહુલીયા— ૧૭

ચલોના ચાલ મનવાલી (૨)
જવાની ભર આઇ ગાલો પે લલી છાઇ.
ઉમરીયા બ લી—ચલો ના
રંગ ગોરા ગુલમા ચહેરા. જુલ્ફે કાલી કાલી.
રસીલે નયના ત લી—ચલો ના

કવાલી સ્ત્રી—

ભવો મતવો નાહી ફોહે છેદયે ફયગી નીકાલી,
આફત સર ડાલી—ચલો ના

૫૧૫૭

ગુલનાર —(નં ૨) ૧૮

ઉમંગ રંગ લાઇ, મેરી ઉઠતી જવાની રંગ લાઇ.
દીલ તીરે નજર કા નીશાના બના.
ગાલો પેં લાલી ઝુલફેં હયે કાલી.
ચાલ નીરાલી મેરી મતવાલી બાલી ઉમરીયા
તીરછી નજરીયા ભવેં તાર અબરૂં હયે કમાની.
ઉમંગ રંગ લાઇ.

મીરઝા— ૧૯

કહીં અકડ તુમ્હારી ટુટે ન સારી ખુલે ન ખોપરી
તીસમારખાં

અયાર—

મયેં હું મશહુર દાદા તેરા પરદાદા
જંગપર આમાદા દેખના હાં

મીરઝા—

તું બીલકુલ હયે મુરદે નટખટ

અયાર —

જારે જારે ઓ મુરગે ખુસટ કુકડુકુ

મીરઝા -

જા તું તો હયે સચ મુગ જાનવર જયસે
જાપાની મુરગા બોલે

બન્ને—

બોલ કુકડુકુ તું (૩) કુકડુકુ

મીરઝા— ૨૦

બાત તેરે ઝુઠી હયે મયને પહચાની

ગુલનાર (૧)

બકતા હયે મુવા ચમાર દેખના

મીરઝા—

ફીકરે કયા કસતી હયે મુઝપર ચમારની—બાત

ગુલનાર નં ૨—

જાવો જાવોજી મતલબ પહચાન ગઈ

હીકમત કો માન ગઈ

મીરઝા—

જારી જારી આરી બેવફા

ગુલનાર—

અય સે નખરે સે નફરે સે લુતરે સે

હું મયે સીયાની

આગીદા— ૨૧

જગમે રહમત બરસે જીસકી વોહી સચ્ચા હય ખુદા

ઉસકી કુદરત હુયે યે સારી, જો કુછ કયવી હય ગુલકારી

ઉસકી શાન હુયે ગારતર બેહતર સબકા માલીક હય બડા

ઉસમે જીસને મારા હુયે ફીર કહેરને ઉસકે ઉસકો ઘેરા

જીસને ઉસકો દીલ સે માના નેક બંદા હુયે વો દાના

સચ્ચા ખલીક હુયે વો સબકા—જગ મેં

ગુલનાર (૧)— ૨૨

બેવફા બના તું

શબનમ—

વાહ વાજી વાહ વાજી.

ગુલનાર—

ઉલ્લુકે પઠે સેં દીલ કયું લગાઉ—બેવફા.

અખ્તાર—

ગયરકો મેરા ફીટો દેકર તુને આંખ લડાઈ

પતીવરતા અબ બનકર આઈ દીખાતી હુયે પારસાઈ.

સબારૂ—

તુભી મુઝસે બીછડતી હુયે કયા બોલ બોલરી માઈ—

બેવફા બના તુ

શબનમ— ૨૩

માન જાવો ન રૂઠો મયે દોનો પે હું બલીહારી.

ગુલનાર (૧)—

'મે રે યાર તગ્રહદાર ન કર નજર ઉધરમાન—

માન જાવે.

અય્યાર—

મેરી જાન જરા છોડેજી તુમભી નખરે

ગુલનાર (૧)—

મયેં હું પ્યારી તુમ્હારી તુમ પ્યારે મેરે.

બલારૂ—

ચલી ચાલ જાત કદા કીન. મુઝ કો પામાલ

ગુલનાર-શામનમ—

પ્યારે રંગીલે છબીલે પર મયે જાઉં ત ની વારી,—

માન જાવો.

આબીદા— ૨૪

બીપતા ઉઠા કે ઘબરાઇ રે મરેના મન ભાય ગયો,

દુખજામે આયે ગયે સુખ બીસરાય ગયા—બીપતા૦

યા ખુદાવંદે જહાં હવસી અદ્ ઉકૂતાદ આઈ.

અદમ આબાદ સે મય ક્યું દીલે નાશાદ આઇ.

સખત મુશકીલ હય મેરે ગો તે ફરીયાદ આઈ

દરપે બ દી તેરે અબ આ ને ઇમદાદ આઈ.

સીસ નમાકે હું મંય આઈ ઉપાય યહી પાય ગયો

ડ્રોપ.

સહેલીયાં— ૨૫

અયે સો મનહર દીલબર મીલે,નૌ જવાન જીસકે

આગે શરમાયે ચંદ્રમાં—અયે સો.

ખ્યાલીના—

મોઇ કલ પાઓ ના

સહેલીયાં—

એ શરમાવો ના.

ક્યાલીસ્ટા—

જીયા યું જલાવો ના જીયન ચલાવો ના—અયે ઓ૦
અદમે મેરે જીગરપે હજારોં બયાકે હુયે
રોશન ચીરાગ જીતને હુંયે દાગ ને હાંકે હુંય.
જલવે મેરે નીગાહ મે કવેનોમહાંકે હુંય,
મુઝસે કહા છુપેં ગે વો અય સે કહાકે હુંય.

સહેલીયાં—

ઉઇ ઉઈ સબ રાજ જાન ગઈ મતલબ પહચાન ગઇ
ઉલફત સે હારો નજાનેજાં.

સહેલીયાં— ૨૬

મયકા પ્યાલા ચલે ગુલે લાલા ખીલે.
રંગી નશા ચઢે હાથ સબકા બઢે.
જામે જમકે નીસાર, ચલે આપસ મે પ્યાર.
આયા અબરે બહાર ચઢે મસ્તાના દીલકશા ગુલાબી ખુમાર
મયકા.

યહ ગુલ ઓ જાર ઔર નો બહાર આલી વીકાર હમ
હોં નીસાર—મયકા.

ક્યાલીસ્ટા— ૨૭

તુઝે સફર હોય આસાં વાલી પ્યારા યજદા.
તોરે હુખકી કરે પાર નાવરીયા.

આબીદા—

યેહ જગત હય બયરી અદાવત ઠેહરી.
સભીને ફેરી મોસે નજરીય.રે—સફર.

ક્યાલીસ્ટા—

દેશ નીકાલા જબ તુમ લીનો દરશન કૌન દીખાવે
હીરદે બાન બીરહન કે લાગે કયસે કરૂં અબ હાયે

આબીદા—

પ્યારી પ્યારી બતીયાં કરત ગનવા હરત
જીમે બસત પ્યારી મેરી મેહુરબાન—સફર હો.

સબ કોમીક— ૨૮

અચ્છી ઘડી કી શાદ માની હુયે જાની હુયે સારે હુવે
દીલશાદ—અચ્છી

મીલી પ્યારી દુલહન હમારી દીલબરની યારી
વાહવાહ ચલો ઝટપટ હુવે આબાદ
મુઝે ઓરત મીલી જલ્લાદ
હુય મેરે બાવા પુરી ઉસ્તાદ
શોહર હય કયા નીરાલા બીલકુલ હુયે ભોલા ભાલા
કયસા પાલા ઘોટાલા અચ્છા ગલે મેં ડાલા
જોડી સબકી પુરી મીલી હરદમ હરદીન કહો મુબારક
બાદ—અચ્છી.

શામીશાગર— ૨૯

કારી કારી છાઇ ગરદુંપે ઘટા સારે ઉડાવો
ગીલાસ હાં રે મતવારો ઉઠાવો ગીલાસ—કારી૦
કોઇ રંગીલા સજીલા હો સાકી
હાં રે બુઝે રીન્દો કી ફીર મય કી પ્યાસ—કારી૦
મહેશર બપા હો ખીરામે અદાપર
ચાહે રહે રહમત સે મય કશ નીરાસ—કારી કારી૦

બાદશાહ— ૩૦

ખુદાવંદે આલમકી કયા શાન હુયે
કે કુરબાન જીસપર મેરી જાન હુયે
બુજરગી હરએક તુઝકો શાયાન હુયે
તુ શાહાને આલમકા સુલતાન હૈ—ખુદાવંદ
તુ મહેરબાન રહેમાન સુબહાન હુયે
તુ બંદોકા અપને નીગેહબાન હુયે—ખુદાવંદ
જહાંમે હરએક તેરા મહેમાન હુયે
તેરી રહમતોકા બીછાબાન હુયે—ખુદાવંદ
મજીકયં (જાદુકુકા) હરઆન હુયે
યકીં તુઝપે હુયે તુજપે ઇમાન હુયે—ખુદાવંદ

આભીરા— ૩૧

જાતપે તેરી જગ આધાર સચ્ચા તેરા નામ હૈ
નામસે તેરે બન જાતે હૈ બીગડે સારે કામ
મૌલા તુ મુશકીલ કુશા ઔર હયે રબ્બે અના
મૌતકે ગોકેમેં મુઝે દીયા હય ક્યા આરામ
ગુસૈંયા માનુ માનુ મેં તેરી શાન
નામપે હું મેં કુરબાન—ગુસૈયા માનુ માનુ
કુદરતકે ઉસ્તાદ હો કીરીશમે
દીલકી આંખોંને ઇનસાન—ગુસૈયા
તેરા મેહ અહદ ફજલો કરમ હય
અબ તક બચી હય મેરી જાન—ગુસૈયા

રાભીભાગર— ૩૨

ગીજલી ગીજાને નાજુક બાદી તાબ
બલ કેસર કાતાની ના અંગે પૈઅહંદ નાજુક ગાબ
ગાહુબીમી રુમ નગાશા રપડાહીસ બુ નાન
અનાકલબી બનત રુહી આબ વા જમાન
મીનકુ નજજલ પીકપાદી વહ દુનીયા શીતના
લાજ્નીલ મહબુબ વાઅયની લફ્ની આબાતા

